

La ballata del grana piacentino

Av cüntarò dal teinp 'd Bárbarussa
ad quand al nos furmäi l'è sta invintä.
M'intèind al grana, qul ca fa la gussa,
che PIACENTIN l'è seinpr' stä ciamä.

E se a Legnan la Lega l'ha vinsì,
t'al dirò me: col grana in s'en nüttri !

Al nos furmäj. l'era al po bon dal mond.
E féin Colomb, quand l'é salpä da Palos
da bon Battlés c'ha vist al mond rutond,
an n'ha cargä in sla PINTA « cento kilos ».

A San Salvador al s'é cavä dai guäj
regaland a 'Indian crust ad furmäj !

Ma, dis la storia, che anca Marco Polo,
un venessian ca stava ad cà in Giappon,
a l'ha cambia al furmäj col Gran Mogolo
par fä guarì 'l Gran Kan d'un brütt bübbon.

E po 'l g'ha ditt: s'at völ mantégnat san
mangia dal grana e 't saré seinpr'un kan !

Infatti è noto che in dal Quattarsèint
il l'han cantä par dritt e par travers ;
tütt il vurivan da trä sutta i dèint
parche 'l guariva i göbb, i sopp e i guers.
E feina il donn ch'in pölan mia fä 'd fiö
un chilo 'd grana e... pronti al bagajö !

L'espurtassion l'er seinpr'in movimeint
par mandä al grana in Fransa e in Portügall;
ma l'era piasintêin al sèint par sèint
seinza 'd bisogn da scrivag sö tant ball.
E quand in tütt al mond t'adziv: furmäj

t'adziv Piasêinza, seinza tant cagäj !

Gh'è stá fein un Papa, c'al l'ha mandä tö
dop c'ag l'ha fatt tastä Giuli Alberon.
E quand qul Santo Padre ag n'avì pö
la bolla pontificia col timbron
la dziva : per la Curia Romana
<< mittere subitum » treinta furm 'd grana !

Po passa j'ann. La gint a disärma,
l'ag dorma insima, la perda la memoria.
Acsé, pian pian, s'é fatt avanti Pärma
e adäsi adäsi s'é cambia la Storia.
Pärma l'ha tacä di che col so latt
al grana l'è pö bon, savrid, bein fatt.

Po l'ha fatt sö un Cunsorzi con i Arzan
par pudé mëtt al marchio in sal prudutt.
S'en fatt jutä da un senatur ruman
che contra 'di noi l'ha ditt sul che dill futt
e intant che i NOS is n'in laväv'n il man
al nostar grana l'è dvinta pramzan.

Morale: se 'l furmäj ad Rez e Parma
oggi si chiama parmigian - reggiano,
l'urigin dal nos grana al la conferma
la Storia e i dôcümeint che abbiamo in mano.
E quand al latt l'è scärs dai bargamein
al marchio 'l va in s'al grana piasintein!

Ma con tütt qust, al nos furmäi talqué !
Fragrant, robust e pront za stagiunä.
Lalur ch'ig mëttan pür al « pedigré >>
ma 'l grana piasintêin l'è mai cambiä.
E quand t'a mëtt in tävla, le in sal piatt,
slé bon, vag mia a les chi cal l'ha fatt!